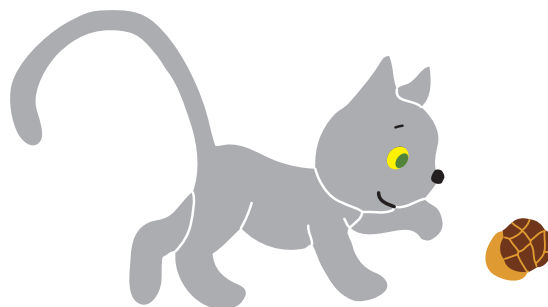

VERONIKA MARÉK

BORIBON MÁ DOMČEK

VERBARIUM

Ankapanka práve miesila cesto
na pagáče, keď do kuchyne vbehol
Boribon.

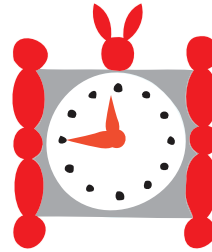
– Pozri, slimáčik sa ukryl do domčeka!
Ako mu je dobre! Tak rád by som mal
nejaký domček, kam by som sa aj ja
mohol schovať!

- Spravím ti domček, ponúkla sa Ankapanka a utrela si ruky. - Prines mi tú veľkú zelenú deku! Pod', ideme pohládať vhodný stôl. Pozri, tento by sa celkom hodil!

A prikryla ho dekou.

- Už mám domček! veselo skríkol

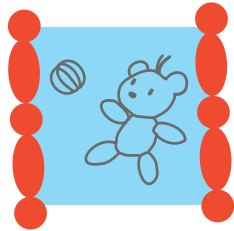
Boribon a ihneď sa usalašil dovnútra.

- Teraz ho už len musím zariadiť.

– Poduška mi posluži ako postieľka
a šamlík bude môj stolík. Mačiatko,
podaj mi kaktus! Pozrime sa, čo ešte
treba!

– Prinesiem si sem svoje
najobľúbenejšie knihy a futbalovú
loptu. Chýba ešte niečo?

- Áno, baterka, loďka a farbičky.
Najlepšie urobím, ak všetko naložím
do auta.

Potom Boribon všetko nastáhoval do domčeka.

– Pozrime sa, čo ešte chýba? Už nič.

Len si poriadne zdriemnuť.

– Ukryjem sa u teba, zapriadlo mačiatko.

– Ešteže čo!

